

NELEKTORIRANA VERZIJA!!

UČNI NAČRT ZA PRILAGOJEN IZOBRAŽEVALNI PROGRAM Z NIŽJIM IZOBRAZBENIM STANDARDOM ZA ITALIJANŠČINO KOT DRUGI JEZIK NA NARODNO MEŠANEM OBMOČJU SLOVENSKE ISTRE

Pripravila predmetna kurikularna komisija za italijanščino kot tuji in kot drugi jezik.

Prilagoditve za prilagojen izobraževalni program z nižjim izobrazbenim standardom so pripravile:

Neva Šečerov, vodja predmetne skupine za italijanščino kot tuji in kot drugi jezik, ZRSS
Renata Vuk, specialni pedagog, Center za usposabljanje Elvira Vatovec- Strunjan
Anja Zorman, predsednica RPS za italijanščino kot drugi in kot tuji jezik

Koper, 26.05.2003

KAZALO VSEBINE

1. OPREDELITEV ITALIJANŠČINE - IZBIRNI PREDMET V DEVETLETNI OSNOVNI ŠOLI Z NIŽJIM IZOBRAZBENIM STANDARDOM.....	3
1.1 Umestitev italijanščine v predmetnik devetletne OŠ	3
2. SPLOŠNI CILJI ITALIJANŠČINE KOT DRUGEGA JEZIKA Z NIŽJIM IZOBRAZBENIM STANDARDOM.....	3
2.1 Vzgojni cilji	3
2.2 Izobraževalni cilji	3
3. OPERATIVNI CILJI PRI POUKU ITALIJANŠČINE KOT DRUGEGA JEZIKA	4
3.1 Zmožnost sprejemanja besedil.....	4
3.2 Zmožnost tvorjenja besedil	5
4. PREDLAGANE VSEBINE PRI POUKU ITALIJANŠČINE KOT DRUGEGA JEZIKA	5
4.1 Jezikovna znanja in sposobnosti.....	5
4.2 Komunikacijske funkcije.....	6
4.3 Tematska področja, v okviru katerih učenci udeležujejo splošne in operativne cilje pouka italijanščine.....	6
5. STANDARDI ZNANJ PRI POUKU ITALIJANŠČINE KOT DRUGEGA JEZIKA	7
7. PRILOGA	7
7.1 Specialno didaktična priporočila.....	7
7.1.1 Razvijanje spretnosti slušnega razumevanja.....	7
7.1.1.1 Dejavnosti pred poslušanjem besedila.....	8
7.1.1.2 Dejavnosti med poslušanjem besedila	8
7.1.1.3 Dejavnosti po poslušanju besedila.....	8
7.1.2 Razvijanje spretnosti govornega sporočanja	8
7.1.3 Izbor oblik interakcijskih dejavnosti	9
7.1.3.1 Dialog.....	9
7.1.3.2 Pretvarjanje/vživljanje v umišljeni svet.....	9
7.1.4 Razvijanje spretnosti bralnega razumevanja	9
7.1.5 Razvijanje spretnosti pisnega sporočanja.....	10
7.1.6 Domače naloge.....	10
7.2 Preverjanje, ocenjevanje in vrenotenje znanja.....	10
7.2.1 Splošno o preverjanju in ocenjevanju.....	10
7.2.2 Obvezne oblike preverjanja.....	11
7.2.3 Besedila.....	11
7.3 Medpredmetne povezave v tretjem obdobju OŠ.....	11
7.4 Navodila za izvedbo pouka italijanščine	11
7.4.1 Učilnica in oprema	11
7.4.2 Avdiovizualna sredstva in drugi pripomočki.....	11
8. VIRI.....	12

1. Opredelitev italijanščine - izbirni predmet v devetletni osnovni šoli z nižjim izobrazbenim standardom

Italijanski jezik je za učence narodno mešanega okolja Slovenske Istre **drugi jezik**. Prisotnost govorcev italijanskega jezika, pripadnikov manjšinske etnične skupnosti v življenjskem okolju, omogoča učencem njegovo neposredno rabo zunaj šole. Pojavlja se tudi kot jezik medijev (manjšinskih in čezmejnih italijanskih), odpravljanje meja med Italijo in Slovenijo pa poleg stika dveh kultur omogoča tudi neposredno srečevanje ljudi dveh jezikov pri vsakodnevnih opravilih. Veliko se uporablja v okviru nekaterih poklicnih dejavnosti, v vsebinah prostega časa mladih (film, televizija, glasba) pa tudi na kulturnih prireditvah manjšinskega in večinskega prebivalstva.

Italijanščina kot drugi jezik se v osnovni šoli s prilagojenim izobraževalnim programom z nižjim izobrazbenim standardom vključuje v predmetnik šole v tretjem triletju devetletne osnovne šole. Ima položaj prvega tujega jezika, to pomeni, da pokriva ure, ki so namenjene učenju prvega tujega jezika (v osrednji Sloveniji je to angleščina ali nemščina). Ob vstopu v srednje izobraževanje učenci na področju narodno mešanega območja Slovenske Istre nadaljujejo z obveznim učenjem italijanščine na nižji zahtevnostni ravni (t. im. začetni program italijanščine).

1.1 Umestitev italijanščine v predmetnik devetletne OŠ s prilagojenim izobraževalnim programom z nižjim izobrazbenim standardom

Prilagojen program z nižjim izobrazbenim standardom					Skupaj št ur
1.triletje	2.triletje	3.triletje			
		2	2	2	204 ur

2. Splošni cilji italijanščine kot drugega jezika v prilagojenem izobraževalnem programu z nižjim izobrazbenim standardom

2.1 Vzgojni cilji

S poukom italijanskega jezika v osnovni šoli učenci razvijajo svojo osebnost, tako da:

- bogatijo svoje pozitivne izkušnje
- razvijajo zmožnosti socialnega učenja
- razvijajo zanimanje za italijanščino
- spoznavajo jezikovno in kulturno raznoliko življenjsko okolje, kar posredno ugodno vpliva na usvajanje materinščine
- razvijajo pozitiven odnos do različnosti

2.2 Izobraževalni cilji

S poukom italijanskega jezika učenci pridobivajo znanja in razvijajo sposobnosti skladno z njihovimi zmožnostmi, tako da:

- razumejo preprosta sporočila, ki jih spremlja slika, gib, zvok (raven enostavčne povedi)
- na spodbude sogovorca se odzivajo besedno in nebesedno
- tvorijo preprosta sporočila (raven enostavčne povedi)

- prepoznavajo zapise posameznih besed

3. Operativni cilji pri pouku italijanščine kot drugega jezika

3.1 Zmožnost sprejemanja besedil

ETAPNI CILJI	SLUŠNO RAZUMEVANJE	BRALNO RAZUMEVANJE
Učenec zazna sporočilo	Ob večkratnem poslušanju preprostih besedil v prozi, v verzih, s pomočjo glasbe, slike, giba, razbere temo besedila (Kdo, kaj). Razumevanje dokazuje s kratkimi odgovori na vprašanja oz. s pritrditvijo ali zanikanjem ali nebesedno.	Ob večkratnem branju razbere temo krajšega besedila, ki je podkrepjeno z nebesednimi izraznimi sredstvi (n.pr.: propagandno besedilo z jasnim sporočilom). Razumevanje dokazuje s kratkimi odgovori na vprašanja oz. s pritrditvijo ali zanikanjem ali nebesedno.
Razume dvogovorno besedilo	Ob večkratni ponovitvi besedila razume učiteljevo sporočilo in preprost pogovor med sovrstniki.	Razbere temo kratkega in preprostega dvogovornega besedila: dialog v obliki stripa, (voščilo, čestitka, pozdrav).
Razume sporočilo sredstev javnega obveščanja	Učenec razume posamezne besede, ki so izgovorjene s primerno hitrostjo in artikulacijo.	Prepozna posamezne besede krajših medijskih besedil, ki jih srečuje v vsakdanjem življenju (n.pr.: reklamni oglas). Pri tem si pomaga z nebesednimi ponazorili.
Razume navodila	Razume njemu namenjena navodila, ki so jasno oblikovana, ali jih učitelj/govorec večkrat ponovi ali nebesedno dopolni (tudi z materinščino).	S pomočjo nebesednih ponazoril razume preprosta navodila, ki jih je spoznal pri pouku (<i>Uscita, Entrata, Attenzione, pericolo!...</i>).
STRATEGIJE SPREJEMANJA BESEDIL	<p>S pomočjo pogostega ponavljanja se uči pozornega poslušanja.</p> <p>Učenca uvajamo v branje s pomočjo številnih predbralnih dejavnosti. Pravopisne posebnosti zazna šele po večkratnem branju.</p> <p>Na osnovi intonacije zazna trditve, zanikanje, vpraševanje, ukaz. S pritrditvijo/zanikanjem dokazuje razumevanje vsebine besedila.</p>	

3.2 Zmožnost tvorjenja besedil

ETAPNI CILJI	GOVORNO SPOROČANJE	PISNO SPOROČANJE
Učenec se vključuje v pogovor	Učenec se vključuje v vsakdanji pogovor med vrstniki le s preprostimi jezikovnimi sredstvi, običajno s pritrditvijo oz. zanikanjem. Odziva se le v primeru, če ga sogovorec spodbudi, najpogosteje tako, da ponavlja besedilo po vzorcu. Ob težavah pri izražanju, poišče nebesedno nadomestilo. V dvogovoru z odraslimi govorci uporablja osnovne vpljdnostne vzorce (se zahvali, se opraviči, prosi za dovoljenje).	S pomočjo danega vzorca in slike dopolnjuje besedilo s posameznimi besedami ali besednimi zvezami.
Pridobiva in posreduje podatke ter se ravna po navodilih	Upošteva navodila, ki uravnavajo učni proces. Posreduje osnovne podatke o sebi.	Razume cenik, upošteva obratovalni čas in druge informacije iz neposrednega okolja (dvojezični napisi). Upošteva prometne predpise in druga preprosta opozorila v zvezi z varnostjo.
Oblikuje preprosta besedila	Ob uporabi usvojenega besedišča na zelo preprost način opiše sebe, kraj bivanja, potek dneva in neposredno okolico.	Povezuje sliko z besedilom ali dopolnjuje preprosto besedilo z danimi besedami (n.pr.: strip).
STRATEGIJE TVORJENJA BESEDIL (pragmatične in diskurzivne)	Učenec razpolaga s skromnim besednim zakladom. Sporazumeva se pretežno nebesedno ali s pomočjo besed in besednih zvez. Preslika posamezne besede ali besedne zveze.	

4. Predlagane vsebine pri pouku italijanščine kot drugega jezika

Vsebine pouka italijanščine v prilagojenem izobraževalnem programu z nižjim izobrazbenim standardom se pojavljajo ciklično skozi vsa tri leta: to pomeni, da bo učitelj snov, ki jo je obravnaval v sedmem razredu, ponovil na nekoliko poglobljen način tudi v osmem in v devetem razredu.

4.1 Jezikovna znanja in sposobnosti

Med učnim procesom učenec prepozna in uporablja zgolj temeljne jezikovne strukture, ki jih učenec potrebuje za osnovno komunikacijo. Odziva se pretežno nebesedno le na učiteljevo spodbudo. Osnovno besedišče, ki ga pri pouku uzavešča, je povezano z učenčevimi interesi (šport, moda, zabava, šola, dom). Učenec postopno pridobiva predpisana znanja s ponavljanjem in urjenjem. Učitelj razvija učenčeve zmožnosti tudi s pomočjo igre. Dejavnosti so kratkotrajne in raznolike, da se učenci ne dolgočasijo. Popestritev pouka je lahko tudi seznanjanje s pravopisnimi posebnostmi italijanščine.

Občasno učenec ob sličici preslika posamezne besede in besedne zveze. Znanja pravopisnih posebnosti in poznavanje jezikovnih pravil ne ocenjujemo.

Pri italijanskem jeziku nastajajo potrebe po diferenciaciji učencev glede na

- učenčevo **predznanje** (npr.: italijanščina je materinščina enega ali obeh družinskih članov)
- učenčeve kognitivne in fiziološke zmogljivosti.

Učenec v teh primerih lahko dosega višjo raven jezikovne zmožnosti zaradi naravnega usvajanja italijanščine. Na sogovorčeve spodbude se odziva s tvorjenjem enostavnih povedi. Pouk se mora temu prilagoditi (delitev v skupine oz. individualiziran pouk).

4.2 Komunikacijske funkcije

Ob zaključku šolanja učenec prevzema govorne vloge (funkcije)

MAKROFUNKCIJE

Na ravni izbire jezikovnih sredstev posameznih besedilnih vrst učenec:

- pokaže
- na preprost način opiše (raven enostavne povedi)

MIKROFUNKCIJE

Na ravni izbire jezikovnih sredstev v posameznih sporočanjih vzorcih učenec:

1. pri posredovanju dejstev:

- prepozna, identificira
- dopolnjuje
- sprašuje in odgovarja

4.3 Tematska področja, v okviru katerih učenci udeležujejo splošne in operativne cilje pouka italijanščine

PODROČJE	KRAJ	VLOGE	PREDMETI	STANJA/DEJANJA
OSEBNO	dom kraj preživljanja prostega časa živalski in rastlinski svet svet domišljije	družinski član prijatelj znanec vzornik	osebni predmeti in oblačila pohišstvo oprema	delovni dan, preživljanje prostega časa: zabava, družinski prazniki, srečanja, obiski, počitnice, športni dogodki naravni pojavi skrb za zdravje in zdravo prehrano nezgode
JAVNO	osnovna in srednja šola trgovina gostinski objekt zabavišče zdravstveni dom prevozna sredstva	učenec/učitelj, igralec/gledalec pevec/slušatelj vloge posameznih poklicev (učitelj, trgovec, kuhar, zdravnik, računalničar...)	učna sredstva in učni pripomočki računalnik hrana, pijača denar prodajni izdelki	pouk interesne dejavnosti praznovanja, srečanja, zabava poklicna vzgoja nakupovanja zdravstvene in gostinske storitve potovanja s prevoznimi sredstvi nezgode osebna nega, skrb za zdravo okolje

5. Standardi znanj pri pouku italijanščine kot drugega jezika

Temeljni standard znanj ob zaključku tretjega izobraževalnega obdobja opredeljujejo operativni cilji v 3. poglavju. Učitelj sam presodi, kaj je minimalni standard za posameznega učenca glede na njegovo fiziološko, čustveno in kognitivno sposobnost. Učitelj zato daje poudarek razvijanju **tistih jezikovnih sposobnosti in zmožnosti, ki zagotavljajo učenčev napredek glede na učenčeve pomanjkljive zmožljivosti** (npr. gluhi/naglušni učenci razvijajo sposobnost bralnega razumevanja, slepi/slabovidni razvijajo sposobnost slušnega razumevanja in govornega sporočanja).

6. Znanja izvajalcev učnega načrta

7. Priloga

7.1 Specialno didaktična priporočila

Pouk tujih jezikov si postavlja danes vse bolj stvarne in uporabne cilje. Osnovni pristop v učnem procesu je celostno- jezikovni pristop, to je t.im. **komunikacijski model**.

Opredeljujejo ga naslednja izhodišča:

- a. znanje tujega jezika omogoča in spodbuja **medosebno komunikacijo**;
- b. ta je učinkovita, če je govorec jezikovno in sporočanje samostojen (**spodbijanje avtonomije govorca**);
- c. predpogoj za uspešno učenje/poučevanje tujega jezika je **motivacija** za učenje in uporabo jezika.

Pri komunikacijskem pristopu je pouk je osredinjen na učenca.

Učitelj v okviru učnega procesa razvija štiri osnovne jezikovne spretnosti: učenčevo slušno in bralno razumevanje ter pisno in govorno sporočanje v okviru vsebin in ravni, ki so primerne njegovim sposobnostim in interesom. Tem ciljem učitelj prilagaja usvajanje jezikovnih struktur in besedišča, uvaja primerno tematiko, ob kateri je učenec v čim večji meri dejaven.

Udeleženca učnega procesa sta učitelj in učenec in oba enakovredno prispevata k sproščenemu komuniciranju: učitelj posreduje svoje znanje in spodbuja učenca k čim večji samostojnosti, učenec pa dejavno sodeluje v tem procesu glede na njegove zmožnosti. S tem nastajajo pogoji za medsebojno sodelovanje, ki omogočajo uspešno usvajanje italijanščine.

7.1.1 Razvijanje spretnosti slušnega razumevanja

Dejavnosti slušnega razumevanja učencu omogočajo razumevanje prirejenega govora. Le-tega učitelj posreduje v živo in s pomočjo zvočnega zapisa (pesem, popevka)

Spretnosti slušnega razumevanja razvijamo v naslednjih korakih:

- dejavnosti pred poslušanjem
- dejavnosti med poslušanjem
- dejavnosti po poslušanju.

7.1.1.1 Dejavnosti pred poslušanjem besedila

Pred poslušanjem besedila učitelj učenca pripravi za dejavno sprejemanje vsebine v italijanskem jeziku, nato izbere ustrezno obliko in vsebino, ki je najprimernejša stopnji učenčevega jezikovnega znanja oz. učenčevih zmožnosti. Učitelj izbira med številnimi tehnikami, npr.:

- napove temo besedila (ogled besedila, sličic, naslova, uporaba nebesednih izraznih sredstev: ritem, gib)
- s pomočjo tehnike elicitacije (razgrnitev znanega) izvabi znane besede, ki so prisotne v besedilu
- povzema vsebino besedila v materinščini
- uporabi dodatno slikovno gradivo (slikovni slovar)
- ...

7.1.1.2 Dejavnosti med poslušanjem besedila

Učenec posluša besedilo večkrat. Besedilo je znano.

Prvič učenec samo posluša. Ob drugem poslušanju pa opazuje besedilo, naslov, sličice.

7.1.1.3 Dejavnosti po poslušanju besedila

Zaključna faza dejavnosti slušnega razumevanja spodbuja učenca k ustvarjalnemu odzivanju na predstavljeno besedilo, k združevanju pridobljenih informacij v slušno sestavljenko, k izražanju svojih stališč in občutij, povezovanju vsebine besedila z lastnimi izkušnjami, izvajanju igre vlog. Učenec na primer:

- ugiba o zaključku zgodbe,
- zaigra osebo iz besedila,
- nariše zgodbo, zapiše posamezne besede, oblikuje slikovni slovarček, zapoje ...

7.1.2 Razvijanje spretnosti govornega sporočanja

Glavni cilji pri razvijanju spretnosti govora so spodbujanje samozaupanja pri učencih, razvijanje zanimanja za italijanščino ter razvijanje sporočanjejskih sposobnosti, ki jih učenci največkrat ne dosežejo niti na osnovni ravni, vendar jim le omogočajo delno vključevanje v nekatere govorne položaje v vsakdanjem življenju.

Pomembno je, da učitelj pozna razvoj kognitivnih procesov, upošteva številne napore, ki jih mora učenec vložiti, da upoveduje besedilo v tujem jeziku. Pri tem si učitelj ne zastavlja previsokih ciljev, kajti če pokaže zmernost ob doseženih rezultatih, dopušča tudi učenčeve napake in jih sprejme kot sestavni del procesa pri usvajanju jezika. Proces usvajanja drugega jezika je dolgotrajen, posebno če učenec v tem jeziku nima veliko priložnosti za pogovor in če so njegove zmožnosti pomanjkljive.

Učitelj izvaja v razredu dejavnosti, ki spodbujajo pri učencu željo po razgovoru s sovrstniki in ponujajo veliko iztočnic za izmenjavo informacij ali za izražanje učenčevih občutij in interesov.

Učitelj načrtuje postopke govorne dejavnosti.

V pripravi na pouk:

- skrbno pripravi gradivo (tematski sklop, iztočnice)
- določi cilje, ki naj bi jih dosegel učenec v okviru različnih dejavnosti
- umesti aktivnost v učni proces ali jo predvidi kot samostojno (ali projektno) nalogo.

Pri vodenju interakcijskih dejavnosti (delo v dvojicah, v skupini):

- skrbi za sproščeno, prijateljsko vzdušje in goji pri učencih sodelovanje

- usklajuje zahtevnost naloge z individualnimi oz. skupinskimi potrebami učencev
- izmenjuje dejavnosti in skrbi za pestrost pouka
- diferencira naloge in jih individualizira
- spodbuja samovrednotenje dosežkov

7.1.3 Izbor oblik interakcijskih dejavnosti

7.1.3.1 Dialog

Dialog je sestavina besedila v življenjskih položajih govorjenja. Z njim govorci zadovoljujejo govorne potrebe. Sestavljen naj bo tako, da učenci vedo, s kom, o čem, kdaj ter s kakšnim namenom govorijo.

Izvajamo ga lahko na več načinov:

- vodeni dialog: učenci uvajajo jezikovne funkcije ali utrjujejo pojme s pomočjo kratkih dialogov
- dopolnjevanje dialoga: odprti tip dialoga pri učencih razvija ustvarjalnost;
- igre vlog: učitelj pogosto uvaja to tehniko, saj pripomore k razvijanju sposobnosti govornega sporočanja pri vsakodnevnih opravilih (učitelj/učenec, trgovec/kupec, zdravnik/bolnik...)

7.1.3.2 Pretvarjanje/vživljanje v umišljeni svet

Učenje ob igri je samodejno in vezano na neposredni praktični motiv za pridobivanje novih izkušenj in spoznanj.

- *Gibanje* v igri pomaga odkrivati prostor in se v njem uresničevati, saj daje igri dinamiko in raznolikost.
- *Simbolne igre*, igre umišljanja, razvijajo učenčev miselno in govorno sposobnost, navajajo ga na sprejemanje socialnih vlog in razmerij.
- *Sestavljanje, povezovanje, oblikovanje, gradnja* omogočajo razumevanje in spoznavanje materialnega sveta.
- *Sodelovanje in tekmovanje* je sestavni del družabnih iger (tombola, Človek ne jezi se...) V skupinski igri se učenec dogovarja o pravilih in izvedbi igre, s tem ustvarja napeto situacijo, v kateri se želi potrditi in izkazati. Uči se zmagovati in izgubljati, sprejemati pravila in jih upoštevati.

7.1.4 Razvijanje spretnosti bralnega razumevanja

Dejavnosti bralnega razumevanja usposablja učenca za branje in razumevanje preprostih besedil. Učenec, ki je že usvojil tehnike branja pri materinščini si pomaga s slikovnim slovarjem, ilustracijami ali drugimi pripomočki.

Učiteljeva naloga je posredovati različne bralne strategije, s pomočjo katerih učenec zazna globalno sporočilo prebranega besedila.

Spretnosti bralnega razumevanja razvijamo v naslednjih korakih:

- dejavnosti pred branjem
- dejavnosti med branjem
- dejavnosti po branju.

Dejavnosti, ki razvijajo spretnost bralnega razumevanja, so zelo podobne dejavnostim slušnega razumevanja in se z njimi tesno prepletajo in dopolnjujejo.

7.1.5 Razvijanje spretnosti pisnega sporočanja

Razvijanje pisnega sporočanja temelji predvsem na predhodni govorni obravnavi besedil. Najprej učenci preslikajo posamezne besede, kasneje dopolnjujejo povedi znanega besedila. Pri tem si pomagajo z nebesednimi ponazorili (gib, slika, ritem).

7.1.6 Domače naloge

Domače delo predstavlja vez med urami šolskega dela, utrjuje pomnenje in preprečuje pozabljanje vsebin pouka ter ohranja motivacijo za jezikovni pouk. Učitelj izbira dejavnosti, ki jih učenci radi opravijo (poslušanje glasbe, iskanje informacij na področju glasbe, mode, športe, iskanje informacij po internetu, opazovanje dvojezičnih napisov v okolici, poslušanje/gledanje reklamnih oglasov, gledanje filma itd.).

7.2 Preverjanje, ocenjevanje in vrenotenje znanja

7.2.1 Splošno o preverjanju in ocenjevanju

Pri vseh oblikah preverjanja znanja iz italijanščine učitelj upošteva naslednja načela jezikovnega pouka:

- **učenje je proces, ki celostno vpliva na razvoj učenca** (t.i. holistični princip) kot osnovna izkušnja, s pomočjo katere učenec odkriva nove dimenzije sporočanja in s tem zavedanja sebe in drugih;
- **pouk je osredinjen na učenca:** učitelj prilagaja učne metode, tehnike in vsebine učenčevi osebnosti, njegovim zmožnostim, predznanju, izkušnjam, interesom, željam in s tem osmisli učne dejavnosti, v katere se učenec vključuje na način, ki ga zmore.
- **pouk je usmerjen v dejavnosti,** ki usposabljuje učence za tiste govorne položaje, v katere se učenec zmore vključiti.

Pri preverjanju in ocenjevanju učitelj

- spremlja učenčev trud in napredovanje in to upošteva pri končni oceni
- preverja učenčeve učne dosežke iz tistih spretnosti (slušno/bralno; govorno/pisno), ki jih učenec zmore razvijati
- učenca sproti seznanja z rezultati
- kriterije ocenjevanja določa pred preverjanjem in z njimi vnaprej seznanja učence

Preverjanje znanja pozitivno deluje na notranjo motivacijo, kadar in če učencu omogoča, da pokaže vse njegove zmožnosti in sposobnosti in mu nudi povratno informacijo o napredovanju k zastavljenim ciljem.

Preverjanje naj bo zato pozitivna izkušnja, gradi naj samozaupanje, naj bo del dialoga med učiteljem in učenci, iz katerega bodo obe strani potegnili najboljše. Biti mora notranjemotivacijsko in interaktivno: potreben je dogovor z učencem o času in načinu preverjanja. Preverjanje znanja torej ni vedno tudi ocenjevanje.

Preverjanje znanja in poučevanje sta tesno povezana in soodvisna. Kadarkoli učenec odgovori na vprašanje, ko poskuša uporabiti ali izgovoriti novo besedo, učitelj preverja njegovo znanje. Na ta način lahko učitelj vsako šolsko uro vrednoti napredovanje oz. znanje učencev, istočasno pa lahko svoje znanje ocenjujejo tudi učenci sami. **Samovrednotenje** naj bo zato sestavni del procesa preverjanja. Samovrednotenje lahko postane tudi stalna oblika in metoda vodenega ali samostojnega spremljanja učenja kot mapa dijakovih dosežkov pri usvajanju jezika (Jezikovni portfolio). Učenca usmerjata k samopreverjanju želja po opazovanju lastnih dosežkov in interes za zbiranje najbolj značilnih dosežkov v procesu učenja jezikov. Če učitelj spodbuja učence tudi k nebesednemu odzivanju, jim daje možnost, da se uveljavijo na več načinov in na več področjih. Če učenec sodeluje pri opisovanju in vrednotenju lastnih uspehov, ocenjevanja ne spremljajo strah, podcenjevanje lastnih sposobnosti ali ravnodušje. Z opisom napredovanja učitelj v različnih fazah učnega procesa lažje

primerja med seboj stopnje jezikovnih znanj, spretnosti in sposobnosti pri učencih. Te primerjave so mu v pomoč, posebno v primerih, ko je znanje učencev zelo na nizki ravni. V opis znanj učitelj zato vključuje učenčevo ustvarjalnost, samostojnost, iznajdljivost, interes in napredovanje. Številčno ocenjevanje učitelj uvaja postopoma pri vrednotenju znanja italijanščine.

7.2.2 Obvezne oblike preverjanja

Učenec je ocenjen v skladu s Pravilnikom o preverjanju in ocenjevanju znanja.

V **tretjem obdobju** učitelj preverja učenčeve dosežke formativno (sprotno) in sumativno (zaključno). Pri tem upošteva sodobne pristope in metode poučevanja italijanščine kot drugega oz. tujega jezika ter načela sodobne didaktike in pedagogike.

Obvezna oblika preverjanja in ocenjevanja pri pouku italijanščine v tretjem obdobju je: preverjanje sposobnosti razumevanja besedil in govornega sporazumevanja ter v manjši meri tudi pisnega sporočanja.

7.2.3 Besedila

Učitelj pri pouku uvaja naslednja besedila:

Dvogovorna besedila	strip, razglednica, čestitka, reklamno besedilo itd.
Enogovorna besedila	pesem, popevka, prirejeni članki iz mladinskega tiska, prirejene pravljice, basni itd.

7.3 Medpredmetne povezave v tretjem obdobju OŠ

Pouk italijanščine se navezuje na

- **slovenščino**. Opismenjenost, poznavanje načel besedilnosti pa se kot splošne sposobnosti prenašajo iz materinščine v tuji jezik.
- pouk **družboslovja** (poznavanje Slovenije, Slovenske Istre in njenih značilnosti)

7.4 Navodila za izvedbo pouka italijanščine

7.4.1 Učilnica in oprema

Za uspešno učenčevo napredovanje pri pouku je pomembno, da se učni proces izvaja v manjših skupinah in v ustrezno opremljenih prostorih. Zato pouk italijanščine poteka v posebni učilnici, ki je opremljena z avdiovizualnimi sredstvi in drugimi pripomočki. Učenci imajo dostop do računalniške učilnice z zadostnim številom računalnikov. V učilnici je urejen bralni in ustvarjalni kotiček, priročna knjižnica s slovarji. Tudi šolska knjižnica je opremljena s slovarji, slovniciami in drugimi priročniki, knjigami ter revijami v italijanskem jeziku.

7.4.2 Avdiovizualna sredstva in drugi pripomočki

Sodobna tehnologija in njeno vključevanje v učni proces je pri učenju tujega jezika nepogrešljiv dejavnik. Risbo in sliko dopolnjujejo slikanica, diafilm, film in televizijski posnetki, posnetke na ploščah in trakovih pa zvočna in videokaseta. Plakati in flanelografi dobivajo novo uporabno vrednost. V pouk tujega jezika se vključujejo tudi izvorna besedila, kot so: oglasi, reklame in televizijski posnetki. Računalniški programi pa še niso posebno razširjeni.

Z uporabo teh sredstev si olajšamo posredovanje učne snovi in izboljšamo kvaliteto njenega podajanja. Izbira didaktičnega sredstva je podrejena cilju, ki ga pri pouku italijanščine želimo doseči. Vizualno sredstvo vzbudi učenčevo pozornost in sporočilo/ besedilo, ki je podkrepljeno z

nebesednimi ponazorili, je lažje razumljivo in ga dalj časa ohranimo v spominu. Zgolj z besedno komunikacijo ne dosežemo enakega učinka.

8. Viri

- Učni načrt za italijanščino kot drugi jezik v osnovni šoli na narodno mešanem območju Slovenske Istre.1998. MŠZŠ
- Galeša Mirko. Specialna metodika individualizacije. Didakta.
- Luise Kent-Udolf, Eileen Shermann: Il linguaggio funzionale (prevod Alessandra Giordani). Erickson
- Kotar. A. Metode začetnega branja in pisanje (interno gradivo)